

at der tages Hensyn til dette vort Forflag, som det af vor saglige Fremstilling klart vil fremgaa, at ved Ophævelsen af Salttolben, saaledes som Regjeringen foreslaar det, vil Resultatet blive, at Udlandets Saltværker favoriseres paa den indenlandske Industris Beføstning, og dette har ikke og kan ikke have været Regjeringens Mening.

Ifølge den nu gjældende Toldtarif, er Tolden paa 100 Pbd. raffineret Salt (Pos. 206) 50 Skilling og for raat, urensket Stensalt — det heri Landet til Fremstilling af raffineret Salt anvendte Naamateriale (Pos. 205) — 40 Skilling. Da man af 100 Pbd. Stensalt indvinder 100 Pbd. raffineret Salt, idet det Tab, der lides ved Afgangen af de i Stensaltet indeholdte Urenligheder, fuldt erstattes af det Vand, der ved Raffineringen bindes i Saltkrystallerne, andrager den Beskyttelse, vi nu nyde pr. 100 Pbd., altsaa 10 Skilling = 21 Dre. At denne Beskyttelse er meget moderat, ja snarest er for lav, fremgaaer bedst deraf, at der trods samme nu indføres mere raffineret Salt, end der fabrikeres heri Landet, og det vil endyderligere ses deraf, at medens vi heri Landet kun kunne fremstille raffineret Salt af Stensalt, som vi maa hente fra de 2 største saltproducerende Lande England og Lybssland og der betale med en Pris, der kun er 12½ Dre pr. 100 Pbd. billigere end det færdig raffinerede Salt, saa fremstilles i disse Lande Saltet af den Saltlage, der findes i de dels naturlig fremkommende og dels ved Boringer til Saltstensleierne frembragte Saltkilder — i Spanien, Portugal og Italien endog ved at lede Havvandet ind i lave Jordbassiner, hvor det inddampes alene ved Solens Varme — et Naamateriale, der saaledes ikke tilnærmelsesvis koster det, vi ere nøbde til at betale for vort.

Hvad den raa Arbeidskraft angaar, da ere vi ogsaa paa dette Omraade uheldigere stillede end vore udenlandske Konkurrenter, thi medens, som pitterlig bekjendt, Arbeidslønnen i Lybssland er betydelig lavere end heri Landet, er den, efter indhentede Oplysninger, i de engelske Saltindistrikter vel omtrent lig den her gjældende, men den engelske Arbejder præsterer der væsentligt mere Arbejde, end vi her kunne faae vore Arbejdere til, et Forhold, der vistnok finder Sted i de fleste Fabrikationsgrene.

Det vil af det Foranstaaende ses, at naar den meget moderate Beskyttelse, den indenlandske Saltindustri nu nyder, falder bort, det da vil være den umuligt at optage Konkurrencen med Udlandet, og det saa meget mere, som der endog i den nye Toldtarif indirekte er givet den udenlandske Saltindustri en Beskyttelse paa den indenlandskes Beføstning, idet nemlig det Salt, der nærmest vil komme til at konkurrere med det heri Landet fabrikerede, det tydske, hovedsagelig forsendes og sælges inklusive Sætte, der som Emballage ingen Told betaler, hvorimod vi, der selvfølgelig ogsaa maatte levere Saltet inklusive Sæk, vilde have at betale Told af denne, og da de Sætte, hvori det tydske Salt forsendes, og som rumme 150 Pbd., veie 1¼ Pbd. pr. Stk., der efter den nye Tarif vil svare i Told 10 Dre, eller det Dobbelte af den nu gjældende Told, vil saaledes den faktiske Beskyttelse, den udenlandske Saltindustri kommer til at nyde, blive 6⅔ Dre pr. 100 Pbd.

Da der i Landet ialt findes 18 Saltværker, er den Kapital, der vilde gaa tabt, ikke ringe, ligesom det ikke ubetydelige Antal Arbejdere, de beskæftigede, vilde blive erhvervsløse eller komme til at tynge paa Arbeidsmarkedet.

I Betragtning af alt dette formene vi, at Saltindustrien, ligesaa godt som de fleste andre Industrier heri Landet, der ere opvøgede i Ly af den bestaaende Toldløgning, bør nyde nogen Beskyttelse.

For saavidt muligt at nærme sig til den af Regjeringen foreslaaede Toldfrihed for Salt uden dog at træde Saltindustrien for nær tillade vi os derfor i al Urhøbdighed at foreslaa:

at medens Tolden paa Naastoffet — raat, urensket Stensalt — Pos. 205 — falder bort, der paa andet Kogsalt — Pos. 206 — lægges en moderat Told, der sættes lig den nuværende Beskyttelse, altsaa pr. 100 Pbd. 21 Dre, hvorimod vi tænke os den nu bestaaende Toldfrihed for Salt, der anvendes i Agerbruget og Industrien, bibeholdt.

Da der siges, at Industrien ved Toldfriheden paa Hjelpestofferne faar Erstatning for Nedsettelsen i Beskyttelsen, skulle vi tillade os et Dieblit at dvæle herved for at paavise, at disse Hensyn i foreliggende Tilfælde ikke have nogen Betydning.

Det eneste Punkt, der kan have nogen Betydning, er Toldfriheden paa Kul, thi selv om Told paa Jern og Lønner falder bort, da vilde denne Toldfrihed ikke øve nogen Indflydelse, idet den pr. 100 Pbd. Salt vilde blive en rent forsvindende Brøkdæl af en Dre.

Hvad Toldfriheden paa Kul angaar, da bruges der til Inddampning af 3 Ldr. Salt à 200 Pbd. 1 Ld. Kul, og da der heraf hidtil er betalt i Told 15 Dre, vil der blive en Lettelse af 2½ Dre pr. 100 Pbd. Salt, men denne Lettelse for Industrien taber hele sin Betydning derved, at den indenlandske Industri maa betale Told af Sætte, medens den udenlandske Industri ikke betaler Told af denne for Samhandelen aldeles nødvendige Emballage.